

الهی لَوْ أَرَدْتَ هُوَاتِي لَمْ تَهْدِنِي وَ لَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي ...

معبود من! اگر خواری ام را می خواستی هدایت نمی فرمودی، و اگر می خواستی که رسوا شوم، این همه آثار و اسباب رسوایی برانگیز را از من نمی زدودی ...

• توجه الهی به عبد؛ هدایت و حرمت بنده

پی بردن به محبت ربوبی نسبت به بنده، کاری صعب و مشکل نیست. به وسیله نشانه ها به آسانی می توان مهرورزی خداوند را در حق بنده اش دریافت

در دل تو مهر حق چون گشته نو   هست حق را بی گمان مهری به تو

مولانا

امام علیه السلام برای بیان دلگرمی به عنایت و توجه معبودش در حق او، دو علامت عنوان می نماید:

۱ - هدایت نمودنش، نشانه آن است که خداوند خواری بنده را بر نمی تابد و در نتیجه، بنده اش را دوست می دارد

۲ - رسوا نکردن بنده اش، علامت آن است که او را از این جهت عافیت بخشیده است و عافیت بخشی او نیز ریشه در عنایت او و مهر و محبت او دارد.

الهی مَا أَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ ...

معبود من! هرگز به تو این گمان را ندارم که در حاجتی که عمرم را در طلبش به پایان رساندم،
ردم فرمایی ...

• گمان نیکو به خداوند و ثمرات آن

خداوند در برابر «گمان نیک» بنده اش در حق او حساب ویژه ای باز نموده است، و ابواب بی
شماری را تنها، به سبب خوش گمانی بنده اش در حق او، گشوده است.

از امام رضا علیه السلام چنین نقل است:

" أَحْسِنِ الظَّنَّ بِاللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ بِي، إِنَّ خَيْرَ أَفْخِيرًا وَ إِنُّ
شَرًّا فَشَرًّا: خوش گمان باش به خداوند، زیرا خدای عزوجل می فرماید: من نزد گمان بنده مؤمن
خویش می باشم. اگر گمان خوب بود، رفتار من نیز خوب خواهد بود و اگر گمان او بد بود، رفتار
من نیز با او بد خواهد بود ". (اصول کافی، ج ۳، ص ۱۱۶)

إِلَهِي! فَلِكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى ...

معبود من! حمد و ستایش بی نهایت و دائم و همیشگی از آن توست که همواره در فزونی است و
فنا نمی پذیرد، آن گونه که دوست داری و می پسندی ...

• حمد و ستایش بیش از حد و دائمی از پروردگار

گذشته از آنکه حمد و ستایش معبود و توصیف او، فی نفسه، برای عبد، عملی سرورانگیز و لذت بخش می باشد و اساساً از لذت های یک عاشق این است که معشوقش را حمد و ستایش نماید، چنانچه سعدی می گوید:

یاد تو روح پرور و وصف تو دل فریب   نام تو غم زدای و کلام تو دلربا

حمد و ستایش، توصیف معشوق، برای عبد بسیار ثمر بخش و پر فایده نیز می باشد و یکی از درهای ورودی به بارگاه کبریایی حضرت حق تعالی، حمد و ستایش او است.

حوزه نت